

DÉLMAGYARORSZÁG

Csütörtök, 1939. VI. 8.

KERESZTENY POLITIKAI NAPILAP

XV. évfolyam 129. szám

A szegedi iparosok

A város egész társadalma ünnepli most a szegedi iparosságot, amikor tizedszer ostromolja a lehetetlent s a legyőzhetetlen akadályokat tizedszer győzve le rendezte meg idej kiállítását.

Ez az ünnepség azonban nemcsak szavakból fog szorúlni. Az, amit ezzel a kiállítással a szegedi iparosok produkáltak s az a fogadtatás, amiben ez a kiállítás s az a munka, amelyik ezt a csúcsot megteremtette, a város társadalma részéről részese, eleven és meggyőző cáfolata mindannak, amit letargiáról, tespedésről, a vállalkozói kedv megbénulásáról suttognak. Csak meg kell nézni, ezt a kiállítást, mennyi duzzadó erő, mennyi friss lendület, mennyi bátor kezdeményezés, mennyi újszerű ötlet, termékeny és termékenyítő gondolat mutatkozik meg benne munkában és anyagban, feloldozásban és elrendezésben, — magyar munkában s a magyar munka művészetében. Minél nehezebbek az életviszonyok, annál nagyobb szükség van a tudás és értelem magasfeszültségére, annál parancsolóbb erő követeli a teljesítmények színvonalának emelését s ezen keresztül bizonyítását annak, hogy a magyar kézműipar bölcs hajlékonysággal engedelmeskedik a változó igényeknek s nincs az a feladat, aminek megoldását nem vállalkozna s nincs az a vállalkozás, aminek emberül ne tudna megfelelni.

Nemcsak az a vigasztaló, amit a szegedi iparosok nyújtani tudnak, hanem az is, ahogyan ezt a teljesítményt a város közönsége fogadja. Mennyi elismerés, mennyi büszkeség, mennyi öröm sugárzik ki minden látogató szeméből, nincsenek panaszok és nincs elégedetlenség, mindenki köszöni azt, amit *érdeklődésben és látnivalóban* ez az érdekességekkel túlszűfolt kiállítás nyújt. A látogatók számában ugrásszerűen az emelkedés elmúlt két évhez képest s a kiállítóiparosok — s ez a legtöbb, amit meg lehet állapítani —, meg vannak elégedve az eladásokkal és megrendelésekkel. Voltak évek, amikor a vásár inkább kiállítás volt s mindent a szemnek, semmit a zsebnak eredményével végződött. Most az Isten segítségével s a maguk tudásával és erejével elérkezett oda a szegedi iparosság, hogy vásár lesz a kiállítás s nyomában megrendelések és vételi ajánlatok születnek meg hónapokig biztosítva a sikeres kiállítás műhelyének áldott, jóságos munkáját.

S ha van még valami, amire kérhetjük a város polgárságát, csak ez: *necsak szavakkal* legyen elismerő, *necsak hálával* köszönje meg azt a temérdek érdekességet és látnivalót, amit ez a kiállítás nyújt, hanem legyen *vetője, vásárlója és megrendelője* a szegedi iparosságnak. A szegedi iparnak ez a tíz kiállítása és vásár immár márkát adott, a munkák és áldozatkészségnek gyönyörű befektetése kezdi meghozni gyümölcsét: a szegedi ipar az ország köztudatában megkapta azt a rangot, amit teljesítményeinek színvonalával, megbízhatóságával és szaktudásával vívott ki magának. Teremtsük meg a szegedi szolidaritást, melyben egymásra talál fogyasztó és termelő, gazda, iparos és tisztviselő s ez a szegedi szolidaritás tegye élénkebbé, varázsol-

ja egészségesebbé azt a gazdasági életet, melynek tényezői lehetünk mindannyian, akik ebben a városban élünk, ebben a városban keressük meg életünk feltételeit s itt költjük el azt, amit munkánkért egymástól kiérdemelünk. A szegedi gondolatnak nemcsak politikai és nemzeti tartalma van, rajtunk múlik, hogy a szegedi gondolatnak adjunk szegedi tartalmat is: támogassuk, segítsük egymást, nyújtsunk egymásnak kezet, mi szegediek s ne legyen egyetlen fillér, ami ebből a városból felhasználatlanul perdül ki, ha a cél, aminek elérésére hivatott a feladat, amit betölteni segít, elérhető ebben a városban is.

S nem először tesszük szavá azt is, hogy maga a város miért nem áll be a vásárlók és megrendelők sorába s miért nem támogatja erkölcsi elismeréssel kívül ezzel is a szegedi iparosok gyönyörű kiállítását. Mennyi pótolni való van a hivatali szobákban, a városi bérházakban, üzemekben, leltárakban és felszerelésekben, amit ha a kiállító iparosok megrendeléseket kapnák,

nek, tökéletesen tudnának pótolni s a megrendelő város egyetlen fillér túlköltekezés nélkül jelentős anyagi támogatásban tudna részesíteni a kiállító iparosokat s rajtuk keresztül a vásár intézményét is. S talán az sem volna méltatlan a városhoz, ha vándordíjat alapítana szegedi iparosok számára, amiért kiállított tárgyakkal lehetne pályázni. Ha a város minden évben vándordíjjal jutalmazná azt az iparost, aki a legeredettebb szegedi specialitást állítaná ki, milyen komoly és termékeny vetélkedést indítana el s közvetve egész bizonyosan több haszna lenne belőle a városnak, mint amilyen kiadással a vándordíj alapítása jár.

Ötletet ötlettel, áldozatkészséget áldozatkészséggel, eredményeket eredménnyel kell jutalmazni. Város és polgárság, társadalom és egyének találkozzanak most össze a szegedi iparnak tetteivel magasztalásában s megrendelésekkel történő elismerésében. Nincs senki, aki erre méltóbb volna, senki nincs, aki ezt jobban megérdemelné, mint a szegedi iparos.

Angol-francia-olasz megbeszélések kezdődtek Londonban és Párisban

Chamberlain beszédet mondott az alsóházban és bejelentette, hogy az angol kormány megbízottat küld Moszkvába a tárgyalások meggyorsítása érdekében

Aláírták a német-ész-lett szerződést

Páris, június 7. Bonnet francia külügyminiszter tegnap megbeszélést folytatott Guariglia olasz nagykövettel. Illetékes helyen a megbeszéléssel kapcsolatban kijelentették, hogy a két ország között fennforgó kisebb függő kérdéseket vitatták meg, ennek ellenére a sajtó egyrésze a tanácskozásnak fontosságot tulajdonít. A *Matin* valószínűnek tartja, hogy a megbeszélésen az általános külpolitikai kérdésekről is tanácskoztak. Egyes lapok arra utalnak, hogy a megbeszéléssel egyidejűleg

Grandi londoni olasz nagykövet is

Chamberlain nyilatkozata

London, június 7. Chamberlain miniszterelnök az alsóház szerdai ülésén beszédet mondott az angol-országi tárgyalásokról. Adami képviselő kérdésére előadta, hogy az angol kormánynak sikerül meggyőzni a szovjetkormányt, hogy hajlandó egyezményt kötni a teljes kölcsönösség alapján, világosan kijelentette az angol kormány, hogy kész haladéktalanul és minden fenntartás nélkül a francia kormánnyal együtt Szovjetországnak teljes katonai támogatást nyújtani abban az esetben, ha bármely ellene irányuló támadás ellenségeskedésbe bonyolítaná valamely európai hatalommal.

— Nem szándékunk a teljes katonai támogatást, amelynek kölcsönös nyújtásában a három nagyhatalom meg fog egyezni, kizárólag az ő területüket érő tényleges támadás esetére korlátozni, — folytatta Chamberlain —. elképzelhetünk különböző eseteket, amelyekben a három kormány bármelyike úgy vélheti, hogy biztonságát közvetlenül fenyegeti egy más európai hatalom elűzése. Ezeket az eseteket részletesen áttekintettük és remélem, most lehetséges lesz olyan formulát javasolni, amely el-

látogatást tett az angol külügyi hivatalban.

Grandi egy óra hosszat tanácskozott a külügyi hivatalban Halifax lord külügyminiszterrel. A *Times* szerint olasz részről utalnak arra, hogy sok megbeszélési valójuk volt, mert amióta Grandi távol volt Londontól, Anglia és Franciaország kezességét adott Törökországnak, másrészt Olaszország visszavonta csapatait Spanyolországból. A tanácskozás során kétségtelenül áttekintették az angol-olasz viszonylat számos pontját.

fogadható lesz mind a három kormány részére és emellett figyelembevéve más államok érdekeit, biztosítani fogja az együttműködést a támadás elhárítása körül.

— A tárgyalások meggyorsítása végett elhatároztuk — folytatta —, hogy a külügyi hivatal egyik képviselőjét Moszkvába küldjük, hogy az ottani angol nagykövet az angol kormány álláspontjára vonatkozó kimerítő felvilágosítást közöljön az összes megoldandó pontok tekintetében. Remélem, hogy e módszer segítségével gyorsan véget ér az a megbeszélés, amely még szükséges a három hatalom érdekeinek összhangba hozásához, hogy ily módon létrejöjjön a végleges megegyezés.

A német-ész-lett szerződés

Berlin, június 7. A német sajtó abban látja a szerdán délelőtt aláírt német-lett és német-ész-let megegyezési szerződés legnagyobb jelentőségét, hogy keresztülhúzták az angol beavatkozási politika számításait és lehetetlenné tették, hogy a nyugati nagyhatalmak teljesítsék